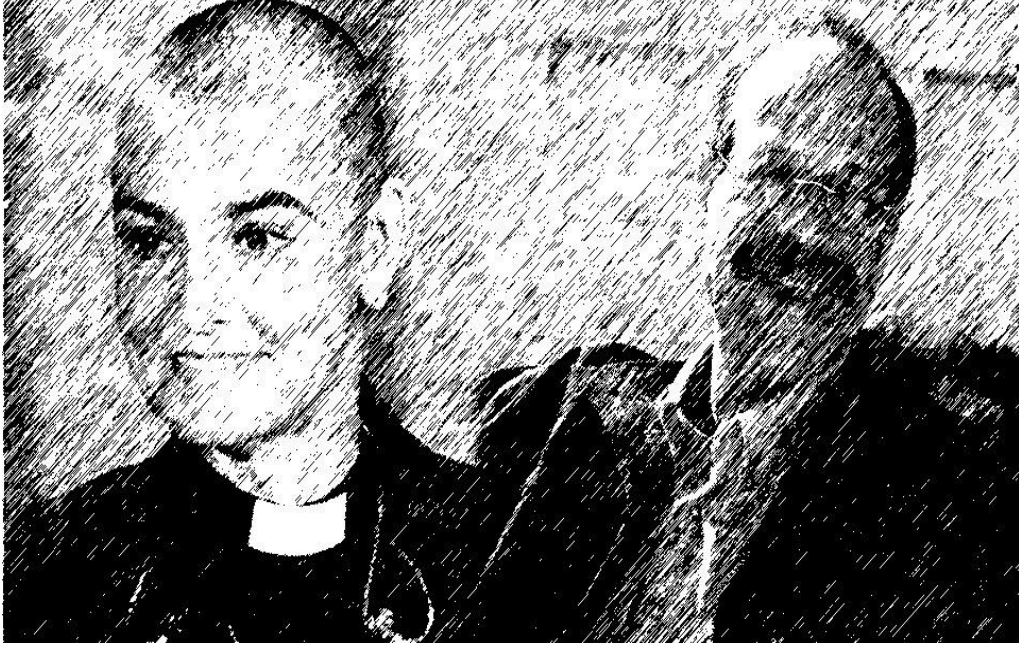

Şüheda DAVİTT (SİNEAD O'CONNOR) - RONİ MARGULİES

Üstün Bol, 29 Temmuz 2023

<https://hertaraf.com/koseyazisi-ustun-bol-suheda-davitt-sinead-o-connor--roni-margulies-3772>

Birkaç gün arayla Roni Margulies ve Senead O'connor ayrıldı aramızdan. İki yakıcı kayıp!

Roni'yle 2005'te e-maile haberleşmeye başladık. 2007 ya da 2008'de Mazlumder İnsan Hakları Okulunda Türkiye'de Yahudi Olmak dersini Filistin dostu Roni vermişti. Önce itiraz etti, 'Ben ırk olarak Yahudi'yim ama din olarak Yahudi değilim' dedi. 'Önemli olan meseleye hâkim olman' deyince kabul etti.

Bir iki yıl sonra MAZLUMDER Ankara Şubesi adına düzenlediğimiz Filistin Günleri'nde konuşmacılarımızdan biri yine Roni'ydi. **İnsanlığa Saldırı: Siyonizm** başlığını taşıyan panelin diğer konuşmacıları İsrail SHAMİR ve Cynthia MCKINNEY'di. MCKINNEY Obama'ya rakip olan Yeşiller Partisi Başkan adaydı.

Dostluğumuz devam etti. 2010 yılında referandum da **Yetmez Ama Evet** kampanyasında sosyalist devrimcilerle beraber çalıştık. Roni ve arkadaşlarıyla birçok program, konuşma, panel, söyleşi düzenledik. Sokağa çıktık bildiriler dağıttık.

İsrail'e karşı düzenlediğimiz her toplantıda her eylemde yanımızdaydı.

<https://istanbul.mazlumder.org/tr/main/faaliyetler/basin-aciklamalari/1/israil-zulmune-karsi-bir-aradayiz/11189>

İsrail'in Savaş Suçları ve Filistin Direnişi üzerine yazılar yazdı, konuşmalar yaptı. <https://www.youtube.com/watch?v=dJNUeAv7Qd8> (Roni'nin İsrail'in Savaş Suçları ve Filistin Direnişi yazısı nedense www.marksist.org ve www.dsip.org.tr adreslerinden kaldırılmış.)

İsrail'in terörist saldırıları sonrasında yaptığımız sayılarının kaç olduğunu bilmediğim panel ve söyleşilerde her aradığımda oradaydı. Hiçbir mazeret üretmedi, 'Zevkle, tabi katılım ama boşa konuşuyormuşum gibi geliyor artık' derdi.

Filistin Günleri'ni organize ederken, büyük bütçeler kullandık. Başlangıçta sadece bir misafirin uçak parasını karşılayabilecek kadar paramız varken bir araya gelmiş bir sürü deliyle birlikte cebimizde beş para yokken çok büyük bir organizasyon gerçekleştirdik. (<https://ankara.mazlumder.org/tr/main/faaliyetler/basin-aciklamalari/1-eylul-dunya-baris-gunune-dair/ankara-su-besinden-filistin-gunleri-programi/4439>) (Bu vesileyle maddi manevi emeği geçen herkese bir kere daha teşekkür ederim.)

Her şeyi organize ettik bolca borçlanıp paramızı ucu ucuna yetirdik. Tanıdık abilerimizden ab-lalarımızdan nazımızın geçtiklerine otobüs yolculuğu teklif ettik, kimisi kendi karşıladı biletini bir de üzerine para gönderdi. Ama bir kişiye otelde konaklama için paramız yetmiyor. Bütün nazımızı, niyazımızı bitirmişiz, kimseye ne bir şey söyleyebiliyoruz ne bir teklifte bulunabiliyoruz. O misafir Roni. Nasıl olduysa açıkta kalmış, unutulmuş. Aradım Roni'yi. 'Roni' dedim, 'Seni evimde misafir etmek istiyorum.' Bir an bile düşünmeden 'Tamam', dedi. 'Benim için de

bir değişiklik olur. Bugüne kadar hiçbir Müslüman arkadaşımın evinde kalmadım.’ Kuyruęu dik tutmak için söze girdim. ‘Paramız yok o yüzden’ diyemedim. ‘Ben de seninle vakit geçirmek istiyorum, o yüzden sana teklif ettim, geri çevirmeyeceğini biliyordum’ dedim. Söylediklerimin ikisi doğruydu. Roni’yle vakit geçirmek istiyordum ve geri çevirmeyeceğini biliyordum.

Roni Cumartesi’den geldi, gelmişken DSİP’te (Devrimci Sosyalist İşçi Partisi) bir program da ayarladılar. Orada da konuşmacıydı. Filistin Günlerinin ilk gününü bitirip geç vakit onu arkadaşlarından aldım. Birlikte eve gittik. İçeri girdim ve baktım ayakkabılarını çıkarmadan halının üzerine doğru yürüyor. ‘Ne yapıyorsun’ der demez mevzuyu anladı. Güldü ve ‘Ben alışık değilim ilk defa tecrübe ediyorum’ dedi. Peşinden de o güzel kahkahasını patlattı, gülüştük.

Oturduk gece yarısı çay demleyip içtik. ‘Biz bu saatte çay içmeyiz ama neyse’ dedi. ‘Bizim eve çaydan başkası girmez’ dedim, yine gülüştük. Ama en çok sabah 08.00’de kalkıp kahvaltı yapmamız gerektiğini söylediğimde şaşırdı. Gözleri büyüdü. ‘Bu insan haklarına aykırı o zaman benim de bir şartım var. Ben sigara içmeden duramam, sigara için balkona da çıkamam’ dedi. ‘Bu evde bugüne kadar sigara içen olmadı ama madem uzlaşıyoruz, olur’ dedim. ‘Biraz daha çalışırsak şeriatçılarla anlaşacağız galiba, ama içkimize karışmak yok ona göre’ dedi. Bol kahkahalı bir geceydi. Gece kaçtı yattığımızı hatırlamıyorum. Sağdan soldan, devrimden, şeriattan, aklınıza gelecek ne kadar memleket meselesi varsa konuştuk. O solcumsu/ulusalcı/kemalistlere giydirdi, ben muhafazakâr yavaşmalara. Keyifli bir sohbetten sonra dinlenmeye çekildik.

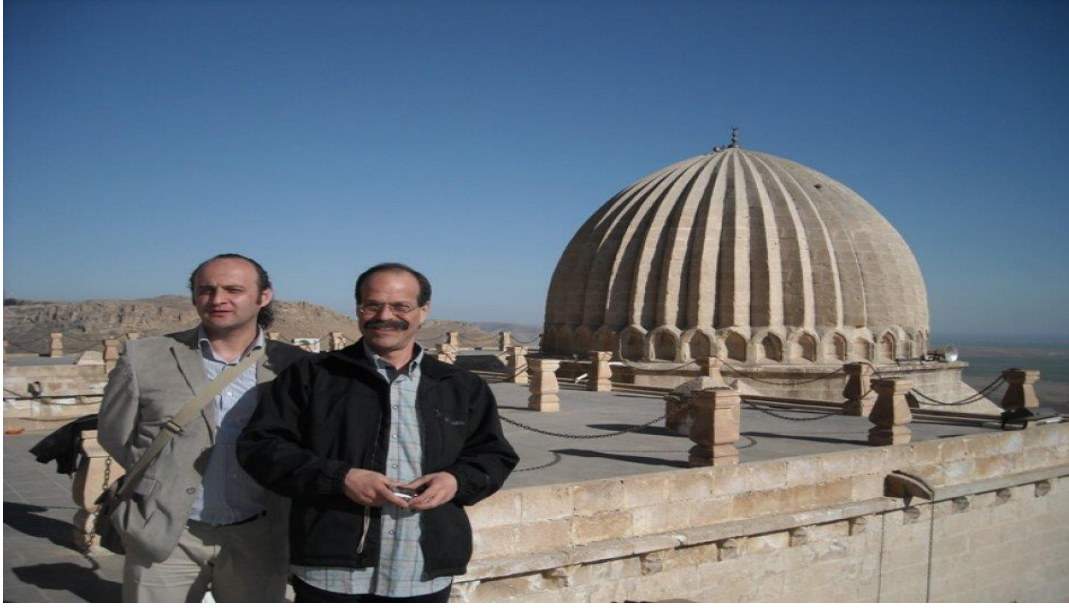
Sabah mükellef bir kahvaltı sofrası hazırladık eşimle, yok yok. Masayı donattık. Roni’yi kaldırdım. ‘Bu saatte bir şeyler mi yiyeceksiniz, ben öğlene kadar ağzıma bir şey koymam’ deyip sigarasını yaktı. Sigaradan sonra ayıp olmasın diye çayını yudumlarken birkaç parça peynir-zeytin yedi. Yeniden sigarasını yaktı. Beraber çıktık, onu arkadaşlarına bıraktım. Akşam program saatinde ANFA’da buluşmak üzere sözleştik.

Programa az bir süre kala koşuşturma arasında kolumdan tuttu; ‘Oğlum, bizi mi kekliyorsunuz, İsrail SHAMİR gelecek mi gerçekten, yoksa birazdan uçağı kaçırdığı için gelemiyor mu diyeceksiniz’ dedi. İstemsiz bir kahkaha attım. ‘Birazdan burada olur, arkadaşlar aldı getiriyor’ dedim. ‘SHAMİR ailesi İsrail’in kurucu babalarındandır. Büyük iş yapmışsınız’ dedi.

Programın ardından ilk kez Ömer KARAOĞLU konseri dinledi Roni. Konser boyunca eşime; kim bu adam, ne zamandır müzik yapıyor, kaç albümü var diyerek sorular sormuş ve merakla izlemiş. Bizim buruşuk suratlı muhafazakârlar gibi biz niye müzik yapamıyoruz, neden bizim

sanatçımız yok gibi triplere girmemiş. Anlamak ve öğrenmek için merakla dinlemiş. Ona otantik geldiğini tahmin etmek güç değil.

Sonrasında da görüşmeye devam ettik Roni'yle. En son 2012'de Mardin'de Mardin Üniversitesinin 'Tecdid ve İstikbal' panelinde konuşmacı olarak yanyana oturduk. Nasıl oldu hatırlamıyorum. Ben mi İstanbul uçağına bindim, o mu Ankara'dan bindi aynı uçakla gittik emin değilim. Mardin merkezde 'heykel'in önündeki kahvede beraber 'mırra' içtik.

Cingöz kahveci delikanlı bir yudumda içemeyelim de bahşış koparayım diye başımızda bekledi. Tek yudumda içtiğimizi görünce herkese yaptığı gibi mırra'nın tek yudumda neden içildiğini, içmeyenlerden nasıl bahşış alındığını anlattı. İlk kez duyuyormuş gibi dinledik.

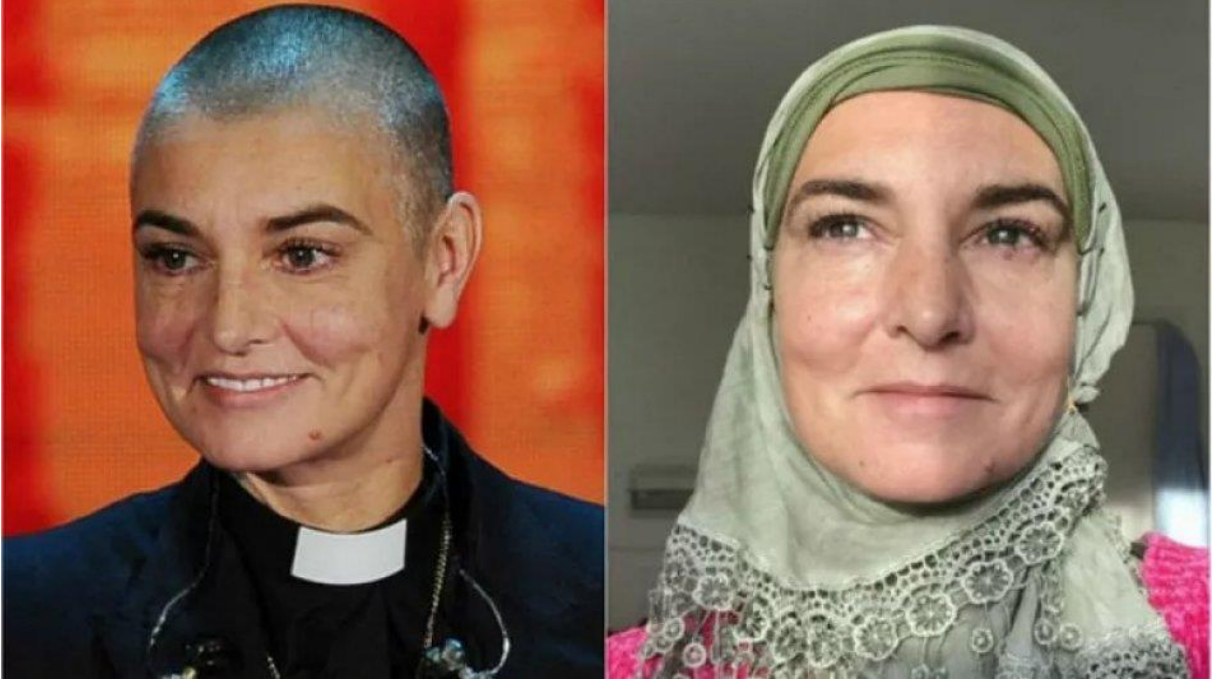
Heykel'in önünde fotoğraf çektirdik. Kaba bir hesapla Türkiye'de kaç kamu kuruluşu, okul vs. olduğunu hesaplayıp heykel maliyetinin ülke ekonomisine etkisini hesaplamaya çalıştık. Matematikimiz çökünce hesaplamaktan vazgeçip, Kürt çocuklarıyla sohbet edip futbol oynadık.

Roni çocuklar gibi eğlendi, ben fotoğrafladım. Yürüdük sonra Mardin'in dar sokaklarında.

Daha önce bana 'camaltı' koleksiyonundan bahsetmişti Roni ama ciddi bir koleksiyoner olduğunu orada öğrendim. Beraber eski Mardin'de camaltı aradık. İki Şahmeran bulup aldık. Aldık derken Roni aldı, iyi de para verdi. Evindeki koleksiyondan birkaç fotoğraf gösterdi. İstanbul'a geldiğimde koleksiyonunu görmek üzere sözleştik. Roni camaltı ararken bütün şarapçılara da girdi, tattı, sevdiklerinden aldı. Hava çok sıcaktı artık serinlemek için dükkanlara girmeye başlamıştık. Bir ara elime karton bir bardak uzatıp, serinlersin dedi. Elim bardağa giderken gözlerindeki muzip gülümsemeyi farkettim ve geri çektim. Kahkahasını attı ve 'bana yazdır' dedi. Elimi geri çekmesem, bardağı elime alsam dudaklarıma götürmeden önce dur diyeceğinden emindim.

Son yüz yüze görüşmemiz Mardin'de oldu. 2016'ya kadar e-maileştik, telefonlaştık. Sonrasında ben Ordu'ya atandım ve irtibatımız koptu. Şimdi, içimde neden görüşmediğimizin acısıyla, neden aramadığımı düşünüp üzülenek öğrendim vefat haberini. Hastalığından haberim de olmamıştı.

Sinead O'CONNOR'la ise tanışamadım maalesef. Çok ister miydim? Evet isterdim. İlk gençliğimde, oda kapımda sifıra vurulmuş kafasıyla bir konser fotoğrafı asılıydı. Meydan okuyordu Sinead O'conner bunu hissediyordum ama kime kafa tuttuğunu, kime meydan okuduğunu daha sonra öğrenecek ve bu devrimci kadını daha çok sevecektim.

Müzik endüstrisine attığı çalım inanılmazdı. İrlanda'nın bağımsızlığını savunuyordu, işgalci İngilizlere kafa tutuyordu. Katolik kilisesinin, Katolik papazların çocuk istismarcılığına yüksek sesle itiraz ediyor, konserinde Papa'nın fotoğrafını yırtacak kadar cesaret gösteriyordu.

2018 yılında Müslüman olduğunu duyduğumda 'Herhalde! Başka ne olacaktı?' diye geçirmiştim içimden. Müslüman olmadan önce de hem müziğini hem duruşunu seviyordum. Müslüman olduktan sonra daha başka sevdim. Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun. Şüheda Davitt'in ruhuna Fatiha okuyalım.

Ve Roni! Adam gibi bir ateistti Roni. Gerçekten devrimci bir sosyalist görmek istiyorsanız ona bakabilirdiniz. Kemalizm'le kirlenmemişti. Solcular gibi muhafazakâr değildi. Hemen hemen hiçbir konuda önceden defansı yoktu. Konuşabilir ama anlaşılamayabilirdiniz. Anlaşamadığımız ve asla anlaşılamayacağımız birçok konu vardı. Bu dostluğumuzu engellemezdi. Allah'a ya da başka bir dine inanmazdı. Toprağı bol olsun. Aradığına ama bulamadığına şahitlik ederim.